

عنوان مقاله:

تحلیل معناشناختی واژه خزی و جانشین های آن در قرآن

محل انتشار:

نخستین همایش ملی واژه پژوهی در علوم اسلامی (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

مینا شمخی - استادیار دانشگاه شهیدچمران اهواز

خلاصه مقاله:

واژه شناسان «خزی» را ذلت، هلاکت، رسوایی و ... معنا نموده اند. در نظر برخی مفسران «خزی» عیبی است که اگر برملا گردد، صاحب آن عیب از فاش کردن کار خود احساس شرم کند. در واقع این عیوب، همان گناهان هستند. هنگامی که فردی به خاطر گناه مجازات شود، علاوه بر تحمل درد و عذاب، نزد همگان رسوا می شود، چرا که دیگران نیز از گناهان پنهان او آگاه می شوند. «خزی» با واژگانی از جمله: «ذل»، «دخور»، «کبت» و «صغر» رابطه جانشینی دارد. «خزی» اختصاص به دنیا ندارد و در آخرت نیز به وجود می آید. خداوند در برخی آیات، مجازات های دنیوی را نشان رسوایی، و مهر ذلت بر پیشانی مجرمان می داند، در حالی که در آخرت عذاب بزرگی در انتظار اینان می باشد. هدف از این مجازات ها عذاب و درد ناشی از اجرای مجازات نیست؛ بلکه هدف رسوایی حاصل از آن است.

کلمات کلیدی:

قرآن، معناشناسی، خزی، ذل، هون، دخور، کبت، صغر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/508444>

